Μηναίον - ΤΗι Θ΄ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἅννης, τῆς Μητοὸς τῆς Θεοτόκου, καὶ ἡ Ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. ήΚος β΄.

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῆ ζωῆ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Μακάριος οὖ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενης Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εῖς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'. Απολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς, ὑπισχνεῖται θεόπαιδα, ἐξ ἦς αὐτός ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονώς, δι' ἄγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῆ. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαρισμοί. Ἡχος α'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανὼν Α΄ τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ γ'. Ἡχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Τοῦ Μηναίου - -

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἁγνὴν Θεομήτορα.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἁγνὴν Θεομήτορα.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Έν παραδείσω εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ύψιστος, ἄννα θεόφρον καὶ καρπόν, τῆ κοιλία σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Τῆς στειφευούσης διανοίας μου, ἀκαφπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καφποφόφον ἀφεταῖς, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Κανών Β' τῆς Άγίας.

Τοῦ Μηναίου - - - **''Ωδη C'. 'Ήχος β'.** Έν ἀβύσσω πταισμάτων.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Άγαλλέσθω φαιδοῶς ἡ ποομήτωο ἡμῶν σήμεοον γὰο δέχεται, χαοᾶς μηνύματα, τὴν λύπην ἀπωθούμενα, τῆ Συλλήψει τῆς μόνης θεόπαιδος.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται, καὶ ἡ άλουργὶς ἡ βασίλειος σήμερον, ὑπὲρ ἐλπίδα ἄπασαν, ἐν νηδὺϊ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Δόξα.

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σου, τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ βροτῶν καὶ Άγγέλων τεράστιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ νοητή, δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος, ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται, ἐν ἀνίκμῳ νηδύϊ ἐκβλύζουσα.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ καὶ τῆς ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς σαφῶς, ὑπισχνεῖται θεόπαιδα, ἐξ ῆς αὐτός ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγονώς, δι' ἄγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῆ. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἐγκαινίων.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ'.

Ώς τοῦ ἄνω στεφεώματος τὴν εὐπφέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ώφαιότητα, τοῦ Άγίου Σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύφιε κφαταίωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πφόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως πφοσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου - - -

Κοντάκιον.

Ήχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Έορτάζει σήμερον, ή οἰκουμένη, τὴν τῆς ἄννης σύλληψιν, γεγενημένην ἐν Θεῷ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

Τῆς Άγίας.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς. Ψαλμὸς 63. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίω. Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

$\Gamma \alpha 4:22-27$

Άδελφοί, Άβοαὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Άλλ# ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ό δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Άτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὖται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Άγας. Τὸ γὰς Άγας Σινᾶ ὄφος ἐστὶν ἐν τῆ Ἀραβία, συστοιχεῖ δὲ τῆ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτης πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάς, Εὐφοάνθητι, στεῖοα, ή οὐ τίκτουσα· ὁῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ἀδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδοα.

Άλληλούϊα. Ήχος δ΄. Ψαλμὸς 91.

Αλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δίκαιος ώς φοῖνιξ ἀνθήσει. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Άγίας.

Λου η' 16 - 21

Εἶπεν ὁ Κύριος: Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, άλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οί εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. οὐ γάρ έστι κουπτὸν ο οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκουφον ὁ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερον ἔλθη. βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ος γὰο ἐὰν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὃς ἐὰν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτης καὶ οί άδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων ή μήτης σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου έστήκασιν έξω ίδεῖν σε θέλοντες. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς. Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὖτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 32.

Άγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίω τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Άλληλούϊα.

ή·

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 115.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Ύμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, ἧς τὴν σύλληψιν έορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Άποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ήμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ πάντων τῶν Άγίων, έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις ἰχθύος.

Εἶναι ή νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων.